

Nr 729

Av herr **Petersson m. fl.**, om höjning av räntan på amorteringspliktiga tilläggsån.

(Lika lydande med motion nr 567 i Första kammaren)

Riksdagens beslut i anledning av förslag i proposition 100/1967, om riktlinjer för bostadspolitiken, innebar en väsentlig omläggning av formerna för statens finansiella stöd till bostadsproduktionen. De subventionsinslag som tidigare varit en dominerande faktor avskaffades och ett lånesystem, utan direkt subvention, infördes.

Vid utformningen av statlig bostadsfinansiering måste målsättningen vara att uppnå rimlig paritet mellan de effekter i hyressättningen som erhålles mellan å ena sidan hus byggda efter ett tidigare tillämpat lånesystem och å andra sidan hus i nyproduktionen, finansierade efter nya regler.

Genom beslut av 1953 års riksdag slutreglerades de tilläggsån som utgått under 1940-talet, varvid huvuddelen återkrävdes och resten efterskänktes. 1957 års riksdag beslöt att från och med den 1 januari 1958 genomföra en begränsad amortering av de under 1950-talet utbetalade provisoriska tilläggsånen med ett belopp motsvarande det kapitaliserade värdet av ett årligt bidrag av en krona per m² lägenhetsyta. Någon ränta skulle icke utgå, och amorteringstiden bestämdes till 25 år. År 1959 beslöts att äldre tilläggsån skulle återbetalas intill ett belopp av 2 kronor per m² lägenhetsyta. Överskjutande belopp skulle alltså vara räntefritt och stående. År 1961 beslöts emellertid att de till amortering uppsagda delarna skulle förräntas med fyra procent.

De årgångar flerfamiljshus det här gäller åtnjuter betydande förmåner emedan tertiärlåneräntan är bunden vid tre procent, medan man i senare och med högre byggkostnad uppförda hus betalar fyra procent. En höjning av räntan på de utestående tilläggsånen till sex procent är därför motiverad och leder till minskade hyresklyftor mellan dessa hus och senare uppförda.

Statens inkomster beräknas därmed för budgetåret öka med 17 milj. kronor. Statsutskottet anförde (SU 1967: 100) vid sin behandling av dessa lån att motiv i och för sig förelåg att reglera villkoren för äldre lån samt hemställde om utredning. Mot bakgrund av den i årets statsverksproposition redovisade, av bostadsstyrelsen utförda, utredningen föreslår departementschefen att ändring av dessa lån icke skall verkställas, under hänvisning till att ingenting i riksdagsbesluten tyder på att statsmakterna skulle ha avsett att senare ändra beslutens innebörd.

Vi delar inte departementschefens uppfattning och vill framhålla att riksdagen tidigare ansett sig kunna ändra lånevillkoren, exempelvis när de till amortering uppsagda tilläggslånen åsattes ränta år 1961.

Vi finner därför starka skäl tala för en ändring av räntesatsen för dessa lån och föreslår att räntan från 1 juli 1968 höjes från 4 till 6 procent.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att räntan på nu amorteringspliktiga tilläggslån från den 1 juli 1968 skall utgöra 6 ‰.

Stockholm den 26 januari 1968

Per Petersson (h)

Tage Magnusson (h)

Hans Nordgren (h)

i Borås